Dosarul nr. 5r-3336/2024
4-24099281-12-5r-04092024

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

04 noiembrie 2025 municipiul Chișinău

Judecătoria Chișinău (sediul Buiucani)
În componența:
Președintele ședinței,
Judecătorul Denis Guzun
Grefier Dorin Ialovoi
Cu participarea:
Petiționarului *****
În lipsa:
Agentului constatator Capmoale Ion

examinând în ședință publică, în limba de stat, contestația depusă de către*****, domiciliat în mun. Chișinău, str. *****, apa. *****, împotriva procesului - verbal cu privire la contravenție seria MAI06 456193 din 08.08.2024 prin care a fost sancționat ***** de săvârșirea contravenției prevăzute la art. 78 alin. (2) din Codul contravențional,

c o n s t a t ă :

1. La data de 08.08.2024 ora 14:47 ofițerul principal de sector din cadrul IP Centru, Capmoale Ion a întocmit un proces verbal cu privire la contravenție în privința lui ***** ultimul fiind sancționat cu amendă în mărime de 2250 lei pentru săvîrșirea infracțiunii prevăzute de art. 78 alin. (2) din Codul contravențional.
2. Potrivit actului de acuzare s-a constatat că *****, aflîndu-se în mun. Chișinău, str. *****, la data de 15.05.2024 ora 20.30, l-a agresat fizic pe minorul *****, fiind lovit cu pumnii asupra capului iar conform raportului de constatare nr. 20240201221 din 23.07.2024 se califică ca vătămare corporală ușoară.
3. La data de 26 august 2024 mama minorului agresat,***** a depus o contestație prin care a solicitat anularea procesului verbal invocând ilegalitatea acestuia.
4. Petenta susține că la data de 15.05.2024 se afla în curtea casei cu copii ei. Fiul minor Slobodzean Denis era cu prietenul şi se jucau în telefonul acelui prieten. A venit tatăl unui copil şi s-a apropiat de copii. L-a prins pe copilul ei l-a dat jos pe sol şi i-a aplicat lovituri peste faţă şi i-a cauzat leziuni peste picioare. După a venit cu copilul la ea, de mînă, cu pretex că filma prin curte. Ea, i-a zis că telefon nu are copilul ei. Nu ştia că la acel moment a agresat copilul. Ulterior copilul i-a povestit că a fost lovit. Era în stare de şoc. Respectiv a chemat organele de poliţie şi ambulanţa. Copilul a fost luat de către ambulanţa cu numărul de înmatriculare AMU 903 şi transportat la instituţia

medicală unde i-a fost acordat ajutor medical necesar. Ulterior a aflat numele acelui tată, care este *****.

5. În cadrul examinării, de către Centru de Medicină Legală a fost efectuată expertiza medico-legală. Conform raportului de constatare final nr. 202402D1221 din 23.07.2024 în concluzii s-a constatat: Trauma cranio-cerbrală închisă şi excoriaţie la nivelul gambei stîngi, care au fost cauzate în rezultatul acţiunei traumatice a unui obiect contodent dur, prin lobire/fricţiune, posibil în perioada de timp şi circumstanţele indicate de către persoana examinată. Aceste leziuni corporale condiţionează o dereglare a sănătăţii nu mai mult de 21 zile, şi în baza acestui criteriu se califică ca vătămare uşoară a integrităţii corporale sau sănătății.
6. În continuare petenta susține că deşi în fapta comisă de ***** existau toate elementele componenţei de infracţiune prevăzute în art. 287 alin. (1) Cod penal, totuşi organul de poliţie a calificat greşit ca simplă vătămare a integrităţii corporale prevăzută de art. 78 alin. (2) CC. Exista această componenţă de infracţiuni fiindcă fapta a fost săvîrşită în public şi anume în curtea blocului unde toate persoanele vedeau, inclusiv de pe fereastră. A fost aplicată violenţa care a cauzat vătămare uşoară a integrităţii corporale. Or, potrivit art. 287 alin. (1) din CP „Huliganismul, adică acţiunile intenţionate care încalcă ordinea publică, însoţite de aplicarea violentei asupra persoanelor sau de ameninţarea cu aplicarea unei asemenea violenţe, de opunerea de rezistenţă violentă reprezentanţilor autorităţilor sau altor persoane care curmă actele huliganice, precum şi acţiunile care, prin conţinutul lor, se deosebesc printr-o obrăznicie deosebită”.
7. În ședința de judecată petenta s-a prezentat și a susținut poziția exprimată în contestație.
8. Agentul constatator din cadrul SP-2 al IP Centru, Capmoale Ion, fiind citat legal despre locul, data și ora examinării cauzei contravenționale, nu s-a prezentat în instanța de judecată și nici nu a solicitat instanței de judecată examinarea contestației în lipsa acestuia. În acest context, instanța de judecată precizează că a fost respectată procedura de citare legală, totodată reprezentantul autorității statului având obligația de a se interesa de cauzele contravenționale pendinte, inclusiv prin accesarea agendei ședințelor de judecată fixate pe portalul oficial al instanței www.jc.instante.justice.md.
9. În subsidiar, instanţa mai precizează că în partea ce ține de citarea participanților, este pertinentă şi jurisprudenţa CtEDO, care în cauza *Ponomariov împotriva Ucrainei* a evidenţiat că ţine de obligaţia părţilor de a se interesa, la intervale rezonabile, de stadiul procesului de care ele au cunoştinţă, iar mai mult, Curtea reaminteşte că un stat nu poate fi considerat răspunzător atunci când o parte, citată legal şi informată despre obiectul cauzei, renunţă, în mod expres, la dreptul de a se prezenta în instanță şi de a se apăra (cauza *Poitrimol împotriva Franţei*, hotărârea din 23 noiembrie 1993, § 31), or atitudinea reclamanților ar echivala cu o renunțare la dreptul de a apărea în instanţă, sau acordul de examinare a cauzei în baza materialului existent.
10. La fel, instanța de judecată reține că comunicarea actelor judiciare, în măsura în care este un act de comunicare între organul judiciar și părți, are loc pentru a permite

părților, dacă e cazul, să declare recurs (*Diaz Ochoa împotriva Spaniei*, 22 iunie 2006, § 48, și *S.C. Raissa M. Shipping SRL împotriva României*, 8 ianuarie 2013, § 30) şi respectiv, instanțele trebuie să întreprindă tot posibilul care într-un mod rezonabil să citeze părțile și să se asigure că acestea sunt la curent cu procedurile la care participă (*Ovuș împotriva Turciei*, 13 octombrie 2009, § 48).

11. Prin urmare, instanța de judecată a întreprins toate măsurile prevăzute de lege pentru a asigura dreptul participanților la proces la participarea efectivă la examinarea cauzei, întru respectarea unui proces echitabil, dar agentul constatator a opinat spre a nu se prezenta în instanța de judecată, în pofida cunoașterii şi înștiințării despre modalitatea, locul şi timpul examinării cauzei.
12. *Analizând contestația, materialele relevante ale cauzei şi verificând procesul-verbal cu privire la contravenție sub aspectul îndeplinirii condițiilor de fond şi de formă prevăzute de lege pentru valabilitatea sa și coroborând mențiunile agentului constatator la materialele dosarului contravențional, instanța de judecată reține următoarele.*
13. Potrivit art. 448 alin. (1) Cod contravențional, *contravenientul, victima sau reprezentantul acestora, procurorul, dacă este parte în cauza contravențională, în cazul în care nu sînt de acord cu decizia agentului constatator sau în cazul în care aceasta a fost emisă cu încălcarea normelor procesuale stabilite de prezentul cod, sînt în drept să conteste decizia emisă asupra cauzei contravenționale. Termenul de contestare a deciziei agentului constatator este de 15 zile de la data emiterii acesteia sau, pentru părțile care nu au fost prezente la ședința de examinare a cauzei contravenționale, de la data înmînării copiei de pe decizia respectivă în condițiile art. 447[1] alin. (8)*.
14. **Termenul de depunere a contestației a fost respectat.**
15. În ședința de judecată s-a constatat că *****, aflîndu-se în mun. Chișinău, str. *****, la data de 15.05.2024 ora 20.30, l-a agresat fizic pe minorul *****, fiind lovit cu pumnii asupra capului iar conform raportului de constatare nr. 20240201221 din 23.07.2024 se califică ca vătămare corporală ușoară.
16. În conformitate cu prevederile art. 8 alin. (2) Cod contravențional, *este supusă răspunderii contravenționale numai persoana care a săvârşit cu intenție sau din imprudență o faptă prevăzută de legea contravențională*.
17. Potrivit art. 440 alin. (1) Cod contravențional, *constatarea faptei contravenționale înseamnă activitatea, desfăşurată de agentul constatator, de colectare şi de administrare a probelor privind existența contravenției, de încheiere a procesului-verbal cu privire la contravenție, de aplicare a sancțiunii contravenționale sau de trimitere, a dosarului, după caz, funcționarului abilitat să examineze cauza contravențională, din cadrul autorității din care face parte agentul constatator, în instanța de judecată sau în alt organ spre soluționare.*
18. Conform art. 442 alin. (1) Cod contravențional, *procesul-verbal cu privire la contravenție este un act prin care se individualizează fapta ilicită şi se identifică*

făptuitorul. Procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale şi a probelor acumulate, în prezența făptuitorului sau în absența lui.

19. Conform art. 425 alin. (1) Cod contravențional, ***probele sînt elemente de fapt, dobîndite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței contravenției, la identificarea făptuitorului****, la constatarea vinovăției și la cunoaşterea altor circumstanțe importante pentru justa soluționare a cauzei.*
20. Instanța reține că, în legislația Republicii Moldova, contravențiile au fost scoase de sub incidența legii penale și supuse unui regim administrativ. Din perspectiva capitolului IV din Cartea I al Codului contravențional, instanța de judecată evidențiază că sancțiunile administrative nu privesc un grup de persoane, ci se adresează tuturor cetățenilor în vederea realizării scopului preventiv și represiv al sancțiunii, iar potrivit art. 38 alin. (3) din legea citată, arestul contravențional poate fi aplicat și în cazul neexecutării intenționate a unei alte sancțiuni contravenționale, ceea ce conferă faptei natura penală.
21. Astfel, în materie contravențională au fost recunoscute garanțiile procedurale specifice în materie penală în ceea ce privește dreptul la un proces echitabil, printre care și prezumția de nevinovăție, prevăzută de alin. (2) al art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, cauzele *Zilibergerg împotriva Moldove*i (§ 35, din 01 februarie 2005), *Anghel împotriva României* (§ 52, din 04 octombrie 2007) sau *Ozturk împotriva Germaniei* (din 21 februarie 1994).
22. Această împrejurare fundamentează la nivel de principiu că, **sarcina probei în procedura contravențională desfășurată în fața instanței de judecată revine în primul rând organului constatator** și, în condițiile în care acesta face dovada vinovăției, petentul urmează să-și probeze nevinovăția.
23. Totodată, instanța reiterează faptul că prezumția de legalitate a procesului-verbal cu privire la contravenție, a fost supusă atenției Curții Europene a Drepturilor Omului (cauza *Anghel contra României* din 04 octombrie 2007), cauză în care Curtea, prin hotărârea din 4 octombrie 2007, își exprimă în mod foarte clar punctul de vedere cu privire la acest aspect. Curtea este de părere că, dacă scoaterea contravenției în afara legii penale nu ridică probleme în sine, nerespectarea garanțiilor fundamentale, printre care și prezumția de nevinovăție, care protejează cetățenii împotriva unor posibile abuzuri din partea autorităților, reprezintă un aspect ce trebuie examinat în temeiul articolului 6 din convenție. Reiterând importanța în cadrul unei proceduri ce poate fi calificată drept „penală", a unei astfel de garanții, destinată să restabilească echilibrul dintre presupușii autori ai faptelor ilegale și autoritățile chemate să îi urmărească și pedepsească, Curtea consideră că asemenea cazuri urmează a fi judecate echitabil, după cum prevede art. 6 din CEDO.
24. În asemenea situație, întru respectarea garanțiilor sus indicate, instanța de judecată a verificat legalitatea și temeinicia procesului-verbal cu privire la contravenție cu seria MAI06 456193 din 08.08.2024.

25. ***Sub aspectul legalității procesului-verbal*** cu privire la contravenție, instanța de judecată denotă că, motivele de nulitate absolută a actului atacat pot fi invocate atât de părți, cât și din oficiu de către instanță întru asigurarea respectării principiului legalității și dreptății, consacrate expres în art. 5 și 7 din Codul contravențional.
26. Legea contravențională prevede redactarea procesului-verbal cu privire la contravenție într-o anumită forma „ad validitatem", cu respectarea tuturor prescripțiilor legale de fond și de formă, pentru încheierea sa valabilă, în scopul producerii efectelor juridice, pentru care a fost întocmit, iar în acest context, respectarea exigențelor legale prevăzute la art. 443 din Codul contravențional sunt impuse agentului constatator la întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenție prin prisma art. 445 din Codul contravențional
27. Instanța de judecată reține că procesul-verbal cu privire la contravenție şi decizia de sancționare au fost întocmite și perfectate în prezența făptuitorului/petiționarului Antoci Petru, fiindu-i astfel aduse la cunoștință drepturile și obligațiile lui prevăzute de art. 34, 378, 384, 387 și 448 din Codul contravențional, fapt confirmat prin semnătura în rubrica nr. 19 din procesul-verbal cu privire la contravenție.
28. În această ordine de idei, din punct de vedere al legalității procesului-verbal cu privire la contravenție, instanța constată că acesta **a fost încheiat în prezența** contravenientului or în conformitate cu prevederile art. 443 și 443/1 din Codul contravențional, neexistând cazuri de nulitate absolută ce ar putea fi invocate din oficiu şi în consecință, instanța constată că forța probantă a actului atacat nu a fost înlăturată, el bucurându-se în continuare de prezumția de legalitate și temeinicie instituită de lege în favoarea sa.
29. ***Sub aspectul temeiniciei procesului-verbal cu privire la contravenție***, instanța a stabilit că din cele invocate de petiționar, ultimul nu este de acord cu întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenție din motivul că fapta făvîrșită de către ***** nu se încadrează în componența contravenției prevăzute de art. 78 alin. (2) din Codul contravențional deoarece a avut loc într-un loc public, urmează a fi calificată ca ilicit penal, mai concret în bazxa art. 287 din Codul penal.
30. Astfel, instanța remarcă că petiționarul ***** a fost sancționat în temeiul art. 78 alin. (2) din Codul contravențional, potrivit căruia, constituie contravenție ***Vătămarea intenţionată uşoară a integrităţii corporale care a provocat o dereglare de scurtă durată a sănătăţii sau o pierdere neînsemnată, dar stabilă, a capacităţii de muncă,,.***
31. Respectiv, cu privire la starea de fapt fixată de agentul constatator în contextul acuzației aduse și în corespundere cu art. 425 alin. (2), (3), (4), (5) al Codului contravențional, instanța a stabilit cu certitudine că agentul constatator a prezentat în acest următoarele probe: *Înceheire, informație 112, raport, cererea mamei minorului agresat, îndreptare la CML, proces verbal privind actele de constatare, raportul de constatare nr. 202402D1221 din 23.07.2024, raport.*
32. Conform art. 425 alin. (1) şi (2) din Codul contravențional, probele sînt elemente de fapt, dobândite în modul stabilit de prezentul cod, **care servesc la constatarea <u>existenței</u> sau <u>inexistenței contravenției</u>, la identificarea făptuitorului**, la

constatarea vinovăției şi la cunoașterea altor circumstanțe importante pentru justa soluționare a cauzei.

33. Potrivit prevederilor aceluiași articol, în calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: *procesul-verbal cu privire la contravenție, procesul-verbal de ridicare a obiectelor si documentelor*, procesul-verbal de percheziție, procesul-verbal privind cercetarea la fața locului, procesele-verbale privind alte acțiuni procesuale efectuate în conformitate cu prezentul cod, explicațiile persoanei în a cărei privință a fost pornit proces contravențional, declarațiile victimei, ale martorilor, înscrisurile, înregistrările audio sau video, fotografiile, corpurile delicte, obiectele şi documentele ridicate, constatările tehnico-ştiinţifice şi medico-legale. raportul de expertiză.
34. Instanța de judecată a stabilit că agentul constatator, deplasându-se la fața locului în urma sesizării privind agresarea unui minor, a reținut că acțiunile pretinsului agresor **ar putea întruni elementele constitutive ale unei contravenții**.
35. Cu toate acestea, din materialele acumulate rezultă că agentul nu a depus întreaga diligență necesară pentru constatarea completă și obiectivă a faptelor.
36. Astfel, acesta nu a administrat un probatoriu suficient pentru a stabili cu certitudine dacă **faptele comise prezintă caracter ilicit contravențional sau penal**, nu a procedat la audierea martorilor oculari aflați în curtea blocului unde s-a produs incidentul și nu a audiat nici pe presupusul făptuitor, nu a luat în considerație faptul că agresarea minorului a avut loc într-un loc public.
37. Prin urmare, constatările efectuate la fața locului sunt incomplete, iar organul constatator nu a întreprins toate măsurile impuse de lege pentru clarificarea deplină a circumstanțelor cauzei și pentru stabilirea adevărului în fapt.
38. Instanța mai reține și faptul **că simpla recunoaștere a vinovăției** consemnată de către persoana bănuită **la rubrica nr. 18** din procesul-verbal nu exonerează organul constatator de obligația legală de a proceda la o documentare completă și temeinică a împrejurărilor faptei.
39. Recunoașterea voluntară a vinovăției constituie, în principiu, un mijloc de probă, dar aceasta își păstrează valoarea probatorie doar în măsura în care este verificată, coroborată şi înscrisă în cadrul unei proceduri care garantează veridicitatea, libertatea şi luciditatea declaraţiei.
40. Astfel, instanța mai reține și următoarele considerente de drept și de fapt.
41. Recunoașterea făcută în procesul-verbal trebuie apreciată în context — cu verificarea condițiilor în care a fost exprimată (absența oricărei presiuni sau constrângeri, capacitatea persoanei de a înțelege consecințele declarației, posibilitatea de a beneficia de sprijin/consiliere, prezența unui reprezentant legal dacă este cazul etc.)
42. **Recunoașterea nu înlocuiește administrarea celorlalte probe esențiale**: audierea martorilor oculari, examinarea locului faptei, obținerea şi analizarea eventualelor înregistrări video, expertize medicale privind leziunile victimei, înscrisuri sau alte mijloace materiale de probă. În lipsa acestor elemente de probă, instanța nu poate stabili în mod sigur existența și întinderea elementelor constitutive ale faptei,

împrejurările agravante sau atenuante, natura rezultatului vătămător şi legătura de cauzalitate.

43. Din perspectiva urmăririi contravenționale/penale, organul constatator are obligația de a depune toată diligența pentru elucidarea cauzei — inclusiv pentru a verifica dacă declarația recunoașterii este consecința unei evaluări corecte a faptelor sau, dimpotrivă, rezultatul unei erori, insuficiente informări ori al unei conduite viciate.
44. Pentru protejarea interesului victimei (minorul) și pentru garantarea principiului legalității şi al apărării dreptului la un proces echitabil, trebuie administrate probe care să permită o enunțare clară a faptei, a autorului și a răspunderii juridice (contravențională sau penală).
45. În lumina celor de mai sus, instanța apreciază că mențiunea privind recunoașterea vinovăției din rubrica nr. 18 nu poate constitui, în mod izolat, temei suficient pentru păstrarea procesului-verbal contestat, atâta vreme cât nu a fost însoțită de investigații și probe suplimentare care să confirme, fără dubiu, realitatea și împrejurările faptei.
46. În consecință — coroborat cu omisiunile procedurale reținute anterior (neaudierea martorilor, neaudirea presupusului făptuitor în fața martorilor, necolectarea altor mijloace de probă) — instanța constată că probele administrate până în prezent sunt insuficiente pentru a susține o concluzie definitivă privind natura ilicită a actelor reclamate.
47. Pe cale de consecință, instanța hotărăște ca procesul-verbal să fie anulat și cauza să se întoarcă organului constatator spre completarea administrării probelor şi clarificarea tuturor circumstanțelor faptei — inclusiv verificarea temeinică a recunoașterii menționate la rubrica nr. 18, în condițiile în care să fie consemnate împrejurările în care aceasta a fost făcută, precum şi probele care coroborează sau infirmă declarația respectivă.
48. Din considerentele expuse, instanța constată că procesul-verbal de constatare a contravenției a fost întocmit cu omisiunea administrării tuturor probelor necesare pentru stabilirea completă a situației de fapt și pentru o încadrare juridică corectă a acțiunilor persoanei vizate.
49. Astfel, agentul constatator nu a audiat martorii oculari prezenți la momentul producerii incidentului, nu a audiat presupusul făptuitor și nu a colectat alte mijloace de probă care să confirme sau să infirme existența elementelor constitutive ale faptei contravenționale ori ale unei eventuale fapte penale.
50. Prin urmare, instanța apreciază că actul constatator a fost întocmit cu încălcarea obligației legale a organului constatator de a depune întreaga diligență pentru elucidarea completă și obiectivă a circumstanțelor cauzei.
51. Aceste deficiențe procedurale determină imposibilitatea verificării temeiniciei și legalității constatărilor consemnate în procesul-verbal contestat considerent din care instanța de judecată găsește întemeiată contestația depusă de*****, respectiv o va admite.
52. În consecință, în temeiul art. 451 și următoarele din Codul contravențional,

HOTĂRĂŞTE:

Se admite contestația depusă de***** împotriva procesului - verbal cu privire la contravenție seria MAI06 456193 din 08.08.2024 prin care a fost sancționat ***** de săvârșirea contravenției prevăzute la art. 78 alin. (2) din Codul contravențional.

Se anulează decizia de sancționare expusă în procesul-verbal cu privire la contravenție cu seria/nr. MAI06 456193 din 08.08.2024 prin care a fost sancționat ***** de săvârșirea contravenției prevăzute la art. 78 alin. (2) din Codul contravențional.

Procesul contravențional pornit în privința lui *****, pe semnele contravenției prevăzute de art. 78 alin. (2) din Codul contravențional, se remite înapoi către ofițerul principal de sector din cadrul IP Centru, Capmoale Ion în vederea reluării procedurii de constatare și elucidării complete a tuturor circumstanțelor de fapt, inclusiv sub aspectul încadrării juridice corespunzătoare a acțiunilor lui *****.

Hotărârea poate fi atacată cu recurs, în termen de 15 (cincisprezece) zile, la Curtea de Apel Chișinău, prin intermediul Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani).

Președintele ședinței,
Judecător **DENIS GUZUN**